

природного добору. На нестачу у кормах поживних та біологічно-активних речовин негативно реагує гемопоетична система. Одним із важливих показників функціонального стану органів кровотворення є еритроцитопоез. Дослідження гематологічних показників у кобил в останні місяці жеребності є особливо актуальним, оскільки в цей період у тварин можуть відбуватися їх зміни.

Виходячи з вищесказаного метою нашої роботи було провести клінічний моніторинг здоров'я кобил Володимирської породи та дослідити стан еритроцитопоезу, що дасть змогу виявити прихований перебіг хвороб, а отримані результати стануть основою для розробки їх лікування та профілактики.

Матеріалом для дослідження були кобили Володимирської породи 3–7-річного віку на 5–8 місяцях жеребності масою тіла 550–600 кг, що перебували на денниковому утриманні в конюшнях ДП “Ілліч-Агро-Умань” Уманського району Черкаської області. Тварин обстежували клінічно та проводили лабораторний аналіз крові за загальноприйнятими методиками.

При клінічному дослідженні жеребних кобил нами встановлено, що у 40 % досліджуваних тварин видимі слизові оболонки, особливо кон'юнктива, були анемічні. Більшість жеребних кобил (65 %) – задовільної вгодованості, у 35 % вгодованість була незадовільною. Волосся втрачало блиск, волоссяний покрив грубішав, шкіра ставала сухою, нееластичною, лущилася, випадала шерсть. Температура тіла у тварин коливалась у межах фізіологічних норм, однак часто – на нижній межі, а інколи субнормальна.

Встановлено, що кількість еритроцитів та вміст гемоглобіну у крові жеребних кобил Володимирської породи були в межах фізіологічних коливань і в середньому становили $7,04 \pm 0,28$ Т/л і $119,2 \pm 4,10$ г/л. Вміст гемоглобіну в одному еритроциті в середньому становив $16,9 \pm 0,12$ пг, що вказує про розвиток у кобил гіпохромної анемії. Гематокритна величина у дослідних кобил була низькою ($0,32 \pm 0,01$ л/л). Це зниження є ознакою розвитку анемії. Показник середнього об'єму еритроциту у крові жеребних кобил був знижений ($44,6$ – $46,4$ мкм³), і в середньому становив $45,4 \pm 0,29$ мкм³, що вказує на розвиток у них мікроцитарної анемії. Описані вище показники еритроцитопоезу безпосередньо залежать від вмісту феруму в сироватці крові, який у жеребних кобил був знижений і в середньому становив $11,2 \pm 1,09$ мкмоль/л за норми 13–25 мкмоль/л.

Отже, у жеребних кобил Володимирської породи встановлено анемічність видимих слизових оболонок, в більшості задовільну вгодованість, зміни у волоссяному покриві, у крові розвиток мікроцитарної гіпохромної анемії.

УДК 619:616.61:636.3

АРІТКІН М.О., магістрант

СУСЛОВА Н.І., канд. вет. наук

АНТОНЕНКО П.П., д-р с.-г. наук

СЕМЬОНОВ О.В., канд. вет. наук

КОХАН О.О., асистент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

Suslova @ua.fm

ДІАГНОСТИКА ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАННЯ ПОЛІКІСТОЗУ НИРОК У КОТІВ

Полікістоз нирок у кішок – вроджена патологія, що характеризується заміщенням паренхіми кістозоподібними утвореннями, порушенням їх фільтраційної та концентраційної функції, розвитком азотемії, пієлонефриту і хронічної ниркової недостатності. Запальний процес призводить до розвитку сполучної тканини, стиснення каналців, порушення відтоку сечі із нефрона та утворення великих кіст.

Враховуючи актуальність теми, перед нами постало завдання визначити методи клінічних та інструментальних досліджень за полікістозу нирок, експериментально перевірити ефектив-

ність схеми лікування що включала застосування етіотропних засобів, нефропротекторів, діуретиків, розчинів електролітів, протизапальних, знеболювальних та вітамінних препаратів.

Об'єктом досліджень були кішки різного віку та статі, у які ми виявляли наявність полікістозних змін у нирках.

Тваринам першої групи призначали дієтичний режим годівлі. З етіотропних засобів застосовували натрію цефотаксим – 30 мг/кг маси тіла внутрішньом'язово, два рази на добу. Як гепатопротектор призначали есенціале-Н внутрішньовенно, один раз на добу 2 мл. Із нефропротекторів використовували комплексний фітопрепарат канефрон – внутрішньо, котам 42 мг/кг маси тіла, двічі на добу. Як діуретичний засіб – спіронолактон по 2 мг/кг, два рази на добу. Комплексний вітамінний препарат інтровіт призначали підшкірно в дозі 1 мл, тричі, з інтервалом 72 год.

До схеми лікування тварин другої дослідної групи окрім вищезазначених засобів, додатково призначали – реосорбілакт внутрішньовенно у дозі 5 мл/кг маси тіла, двічі на добу та кетотифен внутрішньо у дозі 1 мг/кг маси тіла, один раз на добу. При лікування відмічали спостерігали поліпшення загального стану хворих тварин обох груп. У котів відновлювався апетит, зменшилась болючість нирок, нормалізувався добовий діурез.

Встановлено, що лікування тварин дослідної групи за схемою до якої окрім цефотаксиму, есенціале-Н, канефрону, включені препарати реосорбілакт і кетотифен, ехінацея, аскорбінова та фолієва кислоти, ціанкобаламін, призначено дієтичний режим годівлі значно не змінили ультразвукову архітектуру нирок. Проте, біохімічні показники сироватки крові зазнали суттєвих змін, ніж в контрольній групі тварин. Зокрема, встановлено, що концентрація сечовини зменшилася у котів в 1,5 рази, відновились цитозольна і мітохондріальна структури гепатоцитів (знижується активність аланінамінотрансферази на 58,4% та аспартатаміно-трансерази на 42,5 %), поліпшується фільтраційна функція нирок (зменшення протеїнурії та концентрації креатиніну у сироватці крові в 2,7 раза).

УДК 619:616.61:636.3

БОНДАР І.О., магістрант

СУСЛОВА Н.І., ШКВАРЯ М.М., кандидати вет. наук

КОХАН О.О., асистент

Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет

Suslova @ua.fm

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАННЯ ЦИРОЗУ ПЕЧІНКИ У СОБАК

Нинішні умови утримання собак, екологічна обстановка, гіподинамія, нераціональна годівля призводять до захворювань обмінного характеру, а саме цирозу, що реєструється у 40 % собак. Тому метою роботи було – обґрунтування різних методів діагностики та лікування за цирозу печінки у собак.

Експериментальна частина полягала у розробці схеми лікування за такими напрямками: антибактеріальна і вітамінотерапія, гепатопротектори, жовчогінні, діуретичні, протиалергічні, регідратаційні та протизапальні засоби. Хворим тваринам з лікувальною метою призначали дієтичну годівлю (м'ясо куряче та вівсяна каша двічі на добу). Напували тварин водою, відварами та настоями лікарських трав (по 20 мг/кг, двічі на добу), призначали есенціале-Н (внутрішньовенно, 1–5 мл, один раз на добу), сирепар по 1 мл внутрішньовенно один раз на добу, сульфокамфокаїн внутрішньом'язово по 1 мл два рази на добу, інтровіт (внутрішньом'язово, 5 мл, один раз на три доби, чотири ін'єкції). Як ліпотропні засоби призначали метилметіонінсульфонію хлорид – по 1,0 г всередину 2 рази на добу. До схеми лікування тварин дослідної групи, окрім вищезазначених засобів, призначали додатково препарати реосорбілакт (містить комплекс електролітів і сорбітол) для відновлення водноелектролітного обміну. Реосорбілакт застосовували внутрішньовенно в дозі 5 мл/кг маси тіла, двічі на добу. Кетотифен призначали внутрішньо у дозі 1 мг/кг маси тіла, один раз на добу, до усунення больової реакції. Із десенсибілізуючих засобів застосо-